
Pár vzpomínek nejen pohledem někdejšího studenta

Pár vzpomínek nejen pohledem někdejšího studenta

20. 12. 2011, autor: Ondřej Hrušák, děkan 2. lékařské fakulty UK, rubrika: i-Forum informuje

Václav Havel zemřel v neděli 18. 12. 2011. Komentářů v médiích je hodně, podělím se s Vámi o několik z trochu jiného soudku.

Pro naši generaci byl symbolem změny k lepšímu. Když jsem poprvé v roce 1989 slyšel heslo „Havel na Hrad“, připadalo mi (stejně jako mnoha jiným) jako milý vtípek, bez sebemenší naděje na uskutečnění. Toto heslo se objevovalo stále častěji, a následně se stalo jedním z mott studentské stávk. Studenti tehdy objížděli města a podniky Československa a dychtivým posluchačům sdělovali: jak bolševická moc vystoupila proti úplně normálním studentům, co si studenti myslí o dodělávajícím systému a že Václav Havel by byl vhodnou osobností do čela země. To nebylo až tak triviální, změna režimu byla něco, co si většina tajně přála, ale Havla většina národa buď neznala, nebo byl pojmem z vysílání Hlasu Ameriky. Během asi měsíce (mohlo to být zrovna někdy v druhé půlce prosince 1989) byla demonstrace před tehdeším Federálním shromážděním za Havla prezidentem. Atmosféra byla fantastická, bylo jasné, že to musí vyjít, z aut nás podporovali řidiči nejen troubením, poslanci se rovněž tvářili vstřícně.

Souhlasím s mnoha komentáři, že Havel byl velmi důležitý pro náš obraz v zahraničí. Díky němu Československo (stejně jako Česko a Slovensko) není vnímáno jen jako malá, případně místy zatuchající země bez přístupu k moři někde v Evropě, ale jako místo, odkud sem tam přicházejí mimořádné hodnoty.

Kdyby se Václav Havel nestal prezidentem, byl by pohled lidí na aktivní odpůrce komunistického režimu jiný. Takto lidé bývalé disidenty nevnímají jako ex-máničky nepoužitelné pro normální život, ale jako různorodou skupinu lidí, díky nimž se při pohledu na 70. - 80. léta nemusíme jen stydět. Alespoň část národa se identifikuje s odporem vůči komunistům a to je, myslím, dobře.

V. Havel se občas stal terčem moralizování. V okamžiku, kdy se veřejnost dozvěděla o vztahu s Dagmar Veškrnovou, později Havlovou, se našlo dost kritiků, kteří řešili, jestli je to příliš brzo po smrti jeho první ženy, nebo jestli už by to mohli tolerovat. Brzy se ukázalo, že D. Veškrnová je nejen známá a pohledná herečka, ale dokáže svému partnerovi rozumět a je-li třeba, i v jeho prospěch zapískat na prsty.

Reakce na zprávu o úmrtí V. Havla je silná - pro někoho možná až nečekaně. Snad to ukazuje, že si ideály, které Havel prosazoval, bereme za své.

Článek převzat z [webových stránek 2. LF](#)